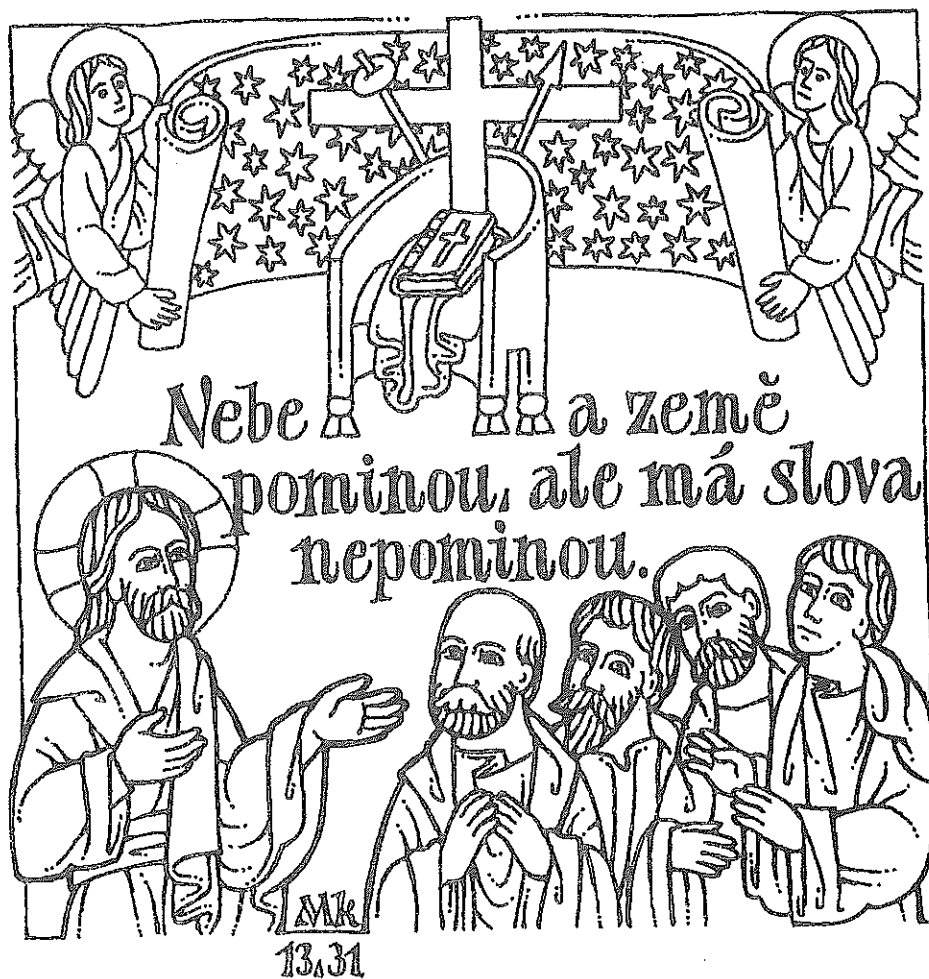

FARNÍ ZPRAVODAJ

33. neděle v mezidobí

Český Krumlov 18. 11. 2018

47 / 2018

Cyklus B
33. neděle
v mezidobí

Evangelium
Mk 13.24-32

Proč jít v neděli na mši svatou...???

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Dnes se budeme zamýšlet otázkou: *proč jít v neděli na mši?* Nedělní slavení eucharistie je středem života církve (srov. *Katechismus katolické církve*, 2177). My křesťané přicházíme v neděli na mši, abychom se setkali se vzkříšeným Pánem či lépe řečeno nechat Jeho, aby potkal nás, naslouchat Jeho slovu, žít se u Jeho stolu a stávat se tak církví, totiž Jeho mystickým Tělem žijícím ve světě.

Tak tomu již od začátku rozuměli Ježíšovi učedníci, kteří slavili eucharistické setkání s Pánem v den, který židé nazývali „prvním dnem v týdnu“ a Římané „dnem slunce“, protože *toho dne Ježíš vstal z mrtvých*, ukázal se učedníkům, rozmlouval s nimi a daroval jim Ducha svatého (srov. *Mt 28,1; Mk 16,9.14; Lk 24,1.13; Jan 20,1.19*), jak jsme slyšeli v biblickém čtení. Také velké seslání Ducha o Letnicích nastalo v neděli, padesátý den po Ježíšově zmrtvýchvstání. Z těchto důvodů je pro nás neděle svatým dnem, který je posvěcen slavením eucharistie, živou přítomností Páně mezi námi a pro nás. Mše je tedy tím, co *uskutečňuje* křesťanskou neděli! Křesťanská neděle se točí kolem mše. Čím by byla pro křesťana neděle, v níž by chybělo setkání s Pánem?

Existují křesťanské komunity, které, bohužel, nemohou mít každou neděli mši. Také ty jsou však povolány shromáždit se v tento posvátný den k modlitbě v Pánově jménu, naslouchat Božímu Slovu a oživovat touhu po eucharistii. V některých sekularizovaných společnostech vymizel křesťanský význam neděle osvěcené eucharistií. Škoda! V takových kontextech je zapotřebí oživovat toto povědomí a znovu si osvojit smysl pro slavení, význam radosti, farního společenství, solidarity a odpočinku, který občerstvuje duši i tělo (srov. *KKC*, 2177-2188). Všem těmto hodnotám učí eucharistie, neděle za nedělí. Proto Druhý vatikánský koncil zdůrazňuje, že »den Páně je prvotní sváteční den, který je třeba předkládat zbožnosti věřících a vštěpovat do jejich vědomí tak, aby se stal i dnem radosti a pracovního klidu« (*Sacrosanctum Concilium*, 106).

Během prvních staletích v neděli nebyl pracovní klid. Ten je specifickým přínosem křesťanství. Podle biblické tradice odpočívají židé v sobotu, zatímco v římské společnosti nebyl během týdne stanoven jediný den klidu od otrocké práce. Křesťanský smysl pro život [Božích] dětí a nikoli otroků, oživený eucharistií, způsobil, že se neděle – téměř všeobecně – stala dnem odpočinku. Bez Krista by nám bylo souzeno být v područí každodenní únavy, starostí a obav před zítřkem. Nedělní setkání s Pánem nám dává sílu prožívat den s důvěrou a odvahou a s nadějí kráčet vpřed. Proto my křesťané přicházíme v neděli na setkání s Pánem, ke slavení eucharistie.

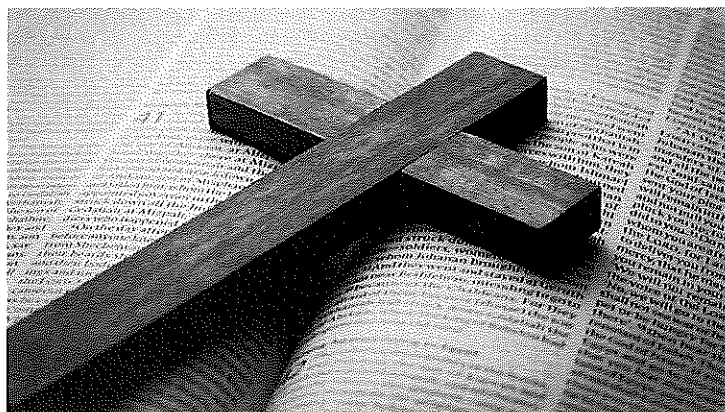
Eucharistické společenství s Ježíšem, zmrtvýchvstalým a živým na věky, předjímá neděli, která nebude mít konce a kdy nebude již námahy a bolesti, ani smutku a slz, nýbrž pouze radost z plného života s Pánem navždy. Také o tomto blaženém spočinutí mluví nedělní mše, když nás učí, abychom se v týdenním shonu svěřovali rukám nebeského Otce.

Co můžeme odpovědět tomu, kdo tvrdí, že chodit na mši včetně neděle je k ničemu, protože důležité je žít dobře a mít rád bližního? Je pravda, že kvalita křesťanského života se poměřuje schopností mít rád, jak řekl Ježíš: »Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem« (*Jan 13,35*). Jak bychom ale mohli praktikovat evangelium, kdybychom k tomu neděle za nedělí nečerpali energii z nevyčerpatelného zdroje eucharistie? Nepřicházíme na mši, abychom něco dávali Bohu, nýbrž abychom *od Něho přijímali to, čeho je nám opravdu zapotřebí*. Připomíná to modlitba církve, která se obrací k Bohu takto: »Ty nepotřebuješ naši chválu, ale zahrnuješ nás svojí láskou, abychom ti vzdávali díky; naše chvalozpěvy neumocní tvoji velikost, ale vymohou nám spásnou milost« (překlad italské znění 4. obecné preface *Římského misálu*; srov. české znění: »bez něho není naše děkování tebe důstojné a je spasitelné jen skrze Něho«).

Závěrem: Proč tedy přicházet v neděli na mši? Nestačí odpověď, že to je církevní příkázání. To nám pomáhá opatrovat tuto hodnotu, ale samotné nestačí. My křesťané se potřebujeme účastnit nedělní mše, protože jediné s Ježíšovou milostí, s Jeho přítomností žijící v nás a mezi námi můžeme uvádět ve skutek Jeho příkázání a být tak Jeho věrohodnými svědky.

papež František

Tolik slabých na jednom místě

Den soudu bude sice strašný, v ten okamžik totiž pomínou všechny naše dosavadní jistoty. Celý svět se dokonce „zachvěje“, jak evangelium doslovně zmiňuje. Důvodem bude ale Ježíšova sláva, kterou se už teď ve světě snažíme nalézat – ať už v církvi, v člověku či ve stvoření. Kdo se ale v životě setkal s opravdovou láskou a nechal se dotknout, ten se už bát nemusí. Anděl ze všech světových stran shromáždí Kristovy

vyvolené. A tady už o překvapení nebude nouze. Tolik slabých na jednom místě! Když totiž Kristus zakládal svou církev, nezvolil si ani mystického Jana ani skvělého rétora Pavla. Postavil ji na obyčejném rybáři z Kafarnaum, kterým Petr bytostně zůstal až do konce svého života. Na nekontrolovatelném horlivci, váhavci a nechápavci. Prostě na člověku.

Pokud žijeme aspoň trochu ryzí život, pokud se na poli duchovním aspoň trochu snažíme uvádět Ježíšova slova v život, pak se nemusíme bát. Na takových totiž Ježíš vystavěl svou církev s příslibem, že ji pekelné mocnosti nepřemohou. Počítá tedy i s námi! Přijme ale jen nás, ne naše role, do kterých jsme se nechali někým vehnat. Stát se svatým znamená totiž v první řadě stát se životaschopným křesťanem, realizovat skutečnou lidskost své vlastní povolání až do samého konce: dobře obstát v životě ve světě stejně jako v tom duchovním. Za obojím totiž stojí stejný Bůh, který jediný dokáže dokonale propojit zdánlivě nespojitelné. Nestaví proti sobě, nerozděluje, ale vždy nově spojuje. „Hle, tvořím všechno nové,“ volá i směrem k nám. Volá nás k tomu, abychom byli s ním. Chce spojit nespojitelné. Nám, kteří ho tolik potřebujeme nabízí své společenství...

Dobře číst „znamení doby“ znamená dobře vědět, jaké je to být zamilovaný. V takovém případě vše, co je kolem nás, nám připomíná toho, koho milujeme. V případě Boha i ta nejmenší drobnost nás může dovést k němu samotnému. Netřeba uvažovat o tom, jak přesně k soudu a konci světa dojde a kdy to bude. Času není nazbyt, abychom ho marnili marnými představami. Zázraků už teď je všude plno, jen si všimnout. Mohou se obrátit i ti nejzatvrzelejší hříšníci. Jen abychom nepromeškali svěřený čas k obrácení my sami! Až zatroubí archanděl Michael a země se zachvěje, budeme nepochybně svědky hmatatelného úžasu nad tím, jak velká Boží láska je!

P. Radek Martínek

Mše svatě v týdnu od 18. 11. 2018 do 25. 11. 2018 Český Krumlov:

Pondělí	(19. 11.) večer: za rodiče Novákovy, Mikešovy, ostatní příbuzné a d. v. o.
Úterý	(20. 11.) -----
Středa	(21. 11.) večer: za + Marii a Miroslava Maňáskovy, Alžbětu a oba rody
Čtvrtek	(22. 11.) večer: za
Pátek	(23. 11.) večer: za Jiřího Černého a d. v. o.
Sobota	(24. 11.) večer: za Rudolfa, Annu a Ota Vyhlídalovy, sourozence a rodiče z obojí strany, Viliama a Martu Lovasových a d. v. o.
Neděle	(25. 11.) ráno: za farnost

P ř e h l e d b o h o s l u ž e b

	<i>Pondělí</i> 19. 11.	<i>Úterý</i> 20. 11.	<i>Středa</i> 21. 11.	<i>Čtvrtek</i> 22. 11.	<i>Pátek</i> 23. 11.	<i>Sobota</i> 24. 11.	<i>Neděle</i> 25. 11.
Český Krumlov sv. Vít	17:00P		17:00Ž	17:00Ž	<u>18:00Ž</u>		9:30P
Český Krumlov klášter						16:00Ž	
Větrní							8:00VT
Přídolí							11:15P
Věžovatá Pláně							11:15VT
Kájov							8:00Ž
Hořice na Šumavě						<u>16:00P</u>	

(časy označené tučně – mše svatá; časy označené kurzívou – bohoslužba slova)

33. neděle v mezidobí

1. čtení: Dan 12, 1 – 3
2. čtení: Žid 10, 11 – 18
Evangelium: Mk 13, 24 – 32

- Ve středu 21. listopadu je *památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě.*
- Ve čtvrtek 22. listopadu je *památka sv. Cecílie, panny a mučednice.*
- *V sobotu 24. listopadu v Českých Budějovicích ve farnosti u kostela sv. Vojtěcha - Čtyři Dvory, ul. E. Destinové 1, se uskuteční setkání varhaníků, sbormistrů, kostelníků, akolytů a lektorů. Toto setkání bude zahájeno mší svatou v 9:30 hodin, kterou bude celebrovat světitel biskup Mons. Pavel Posád. Po mši svaté v 10:30 bude následovat po jednotlivých skupinách přednáška a diskuze. Ve 12:00 hodin toto setkání bude zakončeno společným obědem. Zároveň v tento den tj. 24. listopadu v Hořicích na Šumavě se bude konat pout' ke cti sv. Kateřiny Alexandrijské. Poutní mše svatá bude v 16:00 hodin. Z důvodu poutí v neděli bohoslužba v Hořicích na Šumavě je mimořádně zrušena.*
- V neděli 25. listopadu je *slavnost Ježíše Krista Krále.* Touto nedělí vrcholí církevní rok tj. liturgické mezidobí. *Následující neděli 2. prosince začíná nový liturgický rok - doba adventní – cyklus C. Při bohoslužbách budeme věřícím žehnat adventní věnce, které si v tento den sebou přinesou.*
- V neděli 25. listopadu v Kájově od 16:30 hodin se bude konat společná *modlitba svatého růžence* a poté v 17:00 hodin budou *slavnostní nešpory se svátostným požehnáním. Srdečně zveme všechny ke společné modlitbě.*

www.farnostck.bcb.cz
farniuradck@seznam.cz

www.fuветrni.webnode.cz
farniuradck@seznam.cz

farnostkajov.bcb.cz
kostelkajov@seznam.cz
mariagojau@seznam.cz